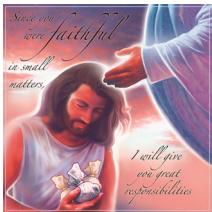

THIRTY THIRD SUNDAY IN ORDINARY TIME
TRZYDZIESTA TRZECIA NIEDZIELA ZWYKŁA
NOVEMBER 15, 2020

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

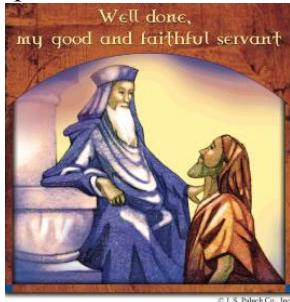
THIRTY-THIRD SUNDAY IN ORDINARY TIME NOVEMBER 15, 2020

Remain in me as I remain in you, says the Lord. Whoever remains in me bears much fruit.

—John 15:4a, 5b

IN PROPORTION TO ONE'S ABILITY

We know from experience that different people have different abilities. A person with an ability to listen to others may not have the ability to be a good administrator. Someone who is well able to mend a leak or fix a washing machine may have little or no musical ability. An effective teacher may be a hopeless mechanic. We learn from experience whose good at what, and we relate to people accordingly. We tend to entrust people with tasks that are in proportion to their ability. We also learn from experience what our own abilities are, and what our limitations are, and we tend to take on tasks that correspond to our abilities and avoid tasks that do not.

The rich man in today's parable was well aware of the abilities of his servants. Before he set out on his journey he entrusted his property "to each in proportion to his ability." He knew what each of his three servants was able for, and he only gave as much responsibility to each of them as each could carry.

The man who received five talents of money was capable of making five more; the one who received two talents was capable of making two more; the one who received one talent was capable of making one more. The first two servants worked according to their ability. The third servant did not, giving his master back the one talent he had been given, instead of the two talents he was capable of gaining. What held this servant back from working according to his ability was fear. "I was afraid, and I went off and hid your talent in the ground."

Many of us may find ourselves having some sympathy for the third servant, because, deep down, we are only too well aware how fear can hold us back and prevent us from doing what we are well capable of doing. Fear can be a much more powerful force in the lives of some than others. There can be many reasons for this. Those who have experienced a lot of criticism growing up can be slow to take a risk and may develop a fearful approach to life. There is an old Irish proverb: Praise the young and they will make progress. The converse can also true. Criticize the young and they will be held back. Unfair criticism can stunt our growth and prevent us from reaching our God-given potential. We hide what we have been given in the ground. There it remains safe, but useless.

Jesus was only too well aware of the disabling power of fear in people's lives. It is striking the number of times in the gospels he addresses people with the words, "Do not be afraid." When Simon Peter fell down at Jesus' knees saying, "Depart from me, Lord, for I am a sinful man," Jesus replied to him, "Do not be afraid, from now

on it is people you will catch." When fear threatened to hold Peter back, Jesus called him forward into a new way of life. Jesus was present to people in ways that released them from their fear. In particular, he did not want fear of failure to hold people back. He could cope with failure in others. He knew that many people could learn from failure. There was little to be learned from staying put. There was much to be learnt from striking out, even if failure was experienced along the way.

The tragedy of the third servant in the parable today is that, out of fear, he hid what had been entrusted to him, even though he had the ability to use it well. We have each been graced in some way by the Lord for the service of others. If I hide what the Lord has given me, others are thereby deprived. Most of us need a bit of encouragement to place our gifts at the disposal of others. Part of our baptismal calling is to give others courage, to encourage others. A couple of verses beyond where today's second reading ends, Paul writes: "Encourage one another and build up each other, as indeed you are doing." In these difficult times for the church, the ministry of encouragement is all the more necessary. There is much to be learned from the mistakes of the past, but the Lord would not want us to go to ground. Now is not the time to hide our Good News in the ground out of fear. Rather, it is a time to encourage each other to share this treasure so that the church may become all that God is calling it to be.

—Internet

Today's Readings: *Prv 31:10-13, 19-20, 30-31; Ps 128:1-2, 3, 4-5; I Thes 5:1-6; Mt 25:14-30*

TREASURES FROM OUR TRADITION

Earlier this autumn, we looked at how our Eucharistic Prayers have been enriched by the approval of several new prayers to augment the old Roman Canon. For us, there are the four standard prayers, three for Masses with Children, and the most recent addition, the former Swiss Eucharistic Prayer with four alternative forms (now known as the Eucharistic Prayer for Masses for Various Needs and Occasions).

We also have two Eucharistic Prayers for Masses of Reconciliation. The source for these two prayers is the request by many bishops for a special prayer for the "Holy Year" of 1975. Originally, the committee in charge was commissioned to write a single prayer, but the theme proved so rich that it gave rise to two. The first is based on and develops biblical texts on reconciliation. The second starts with the experience of living in today's fractured world, and how the Spirit calls us to reconciliation and peace. Not everyone was happy with all this creativity, saying that if too many were published, it would be difficult for the Vatican to control further requests. Everyone thought the pope would put strict limits on the prayers, but in the end he said he was willing to open doors that had long been closed. Although he approved them for a period of only three years, they were never formally removed from the *Sacramentary* and have been incorporated into the new Roman Missal.

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, 33 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: Prz 31:10-13, 19-20, 30-31; Ps 128:1-2, 3, 4-5;
1 Tes 5:1-6; Mt 25:14-30

Dziś mamy przedostatnią niedzielę roku kościelnego, który tym samym zbliża się do końca. Sygnalizują nam to wyraźnie teksty liturgiczne, podsuwając myсли dotyczące tzw. rzeczy ostatecznych.

W pierwszym czytaniu słuchamy jakby poematu o roztropnej, dzielnej i pracowitej niewieście. Trzeba powiedzieć, że stanowi on nie tylko pochwałę dobrej, idealnej wprost małżonki, a w związku z tym zachęte dla wszystkich niewiast, lecz coś znacznie więcej - mianowicie wspaniały wzór dla wszystkich, którzy pragną właściwie przejść przez tę ziemię i spotkać się u kresu życia z Panem, który sprawiedliwie osądzi nasze czyny.

Przyjrzyjmy się zatem bliżej życiu tej niewiasty. Spełnia ona najpierw dobrze wszystkie codzienne obowiązki jako małżonka i matka: jest pracowita, zapobiegliwa, życzliwie nastawiona do swojego męża i pozostałych domowników. Co więcej: jej dobre działanie wychodzi poza ściany własnego domu: "Otwiera bowiem dłoń ubogiemu, do nedzarza wyciąga swe ręce". Źródłem zaś takiej właśnie postawy jest to, że się boi Pana, a więc nie tylko uznaje Jego istnienie, ale stara Mu się we wszystkim podobać.

W tym przykładzie dostrzegamy wzór, który zawsze zachowuje swoją aktualność. Przygotowując się zatem na spotkanie z Panem, mamy przede wszystkim starać się o to, aby dobrze wypełniać wszystkie podstawowe obowiązki, nie zamykając się jednak nigdy w kręgu własnych spraw, ale dostrzegając także potrzeby bliźnich.

Przypowieść, jaką kieruje dziś do nas Chrystus, stanowi przypomnienie i zarazem zachęte. Każdy człowiek otrzymuje od Boga liczne talenty. Mogą one oznaczać jakieś uzdolnienia, które nie są jednakowe dla wszystkich, ale zawsze wystarczające do tego, by człowiek mógł się rozwijać i doskonalić. Ponadto każdy otrzymuje od Boga jakby doraźne wsparcie, które przybiera różną postać, bo mogą to być nawet jakieś specyficzne okoliczności życiowe, pozwalające odkryć własną drogę do Boga. Istota rzeczy tkwi w tym, że człowiek nie może nigdy przyjąć biernej postawy, nie może w żadnym wypadku zakopać talentów, które otrzymał od Boga.

Tak więc prawdziwe życie chrześcijańskie znamionuje ciągły dynamizm, mamy coraz bardziej wzrastać zarówno w poznawaniu planu Bożego odnośnie do każdego z nas, jak i w coraz ściślejszej współpracy z Bożą łaską. Jest to naszym obowiązkiem, ponieważ w ten sposób realizujemy powołanie wypływające z sakramentu chrztu. Wiemy jednak, że nie przychodzi to łatwo, dlatego potrzebne są pewne bodźce, które by nas dopingowały i nawet w pewnym sensie zmuszały do pracy nad sobą. Właśnie dziś ukazuje nam Chrystus ostateczną perspektywę: "Sługę nieużytecznego wyrzućcie na zewnątrz w ciemność; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów". A zatem życie ziemskie jest przygotowaniem do życia wiecznego; wszystko zależy od tego, jak postępujemy w życiu doczesnym. Mamy stanąć przed Panem z pomnożonymi talen-

tami, jakie zostały nam przydzielone.

Chrystus siedząc po prawicy Ojca działa ustawicznie w świecie, aby prowadzić ludzi do Kościoła i przezeń ich mocniej z sobą złączyć, a karmiąc ich Ciałem i Krwią własną, uczynić ich uczestnikami swego chwalebego życia. Obiecane tedy odnowienie, którego oczekujemy, już się rozpoczęło w Chrystusie, postępuje dalej w zesłaniu Ducha Świętego i przez Niego trwa w Kościele, w którym przez wiarę zyskujemy poczucie o sensie naszego życia doczesnego, doprowadzając do końca z nadzieją dóbr przyszłych dzieło powierzone nam przez Ojca w świecie i pracując nad naszym zbawieniem (KK, nr 48, 2).

Dziś również drugie czytanie Słowa Bożego podejmuje wyraźnie tematykę eschatologiczną, mówiąc o nadaniu Dnia Pańskiego. Ten temat był szczególnie ważny wśród Tesaloniczan, którzy często dyskutowali nad losem zmarłych, nad bliższym określeniem czasu, w którym nastąpi powszechnie zmartwychwstanie i sąd ostateczny. Wyjaśnienia, jakich dziś udziela św. Paweł, są bardzo cenne również dla nas.

Najpierw musimy pamiętać o tym, że dzień Pański przyjdzie niespodziewanie, jak złodziej w nocy. Byłoby zatem marnowaniem czasu podejmowanie jakiejś próby dokładniejszego ustalenia terminu nadania tego dnia. Owszem, stwierdza Apostoł, że Chrystus zjawi się ponownie wtedy, kiedy najmniej się będą tego spodziewać. I dlatego wielu On zaskoczy; ale nie powinno to mieć odniesienia do chrześcijan, którzy przyjęwszy Ewangelię stali się synami światłości. Jednak również wierni muszą zawsze pamiętać o tym, że na dzień Pański mają się przygotować, winni przeto czuwać, aby i oni nie zostali zaskoczeni. Odczytujemy w tym wyraźną zachęte do życia zgodnego z Ewangelią. Wtedy dopiero rozświetlamy swoje życie i stajemy się nawet światością świata, gdy wszyscy mogą dostrzec nasze dobre czyny.

— ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

OFIAROWANIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Święto obchodzone 21 listopada w Kościele Katolickim i Kościołach prawosławnych.

Święto związanego jest z wydarzeniem opisanym nie w Nowym Testamencie, ale w apokryficznym Protoevangelium Jakuba. Zgodnie z tym tekstem rodzi się Maryi, Joachim i Anna, którzy byli bezdzietni, otrzymali niebiańskie przesłanie, że będą mieli dziecko. W dziękkczynieniu za dar córki przywieźli ją, gdy była jeszcze dzieckiem, do świątyni w Jerozolimie, aby ją poświęcić Bogu. Późniejsze wersje tej historii mówią nam, że Maryja została zabrana do świątyni w wieku około trzech lat w celu spełnienia ślubu. Tradycja utrzymywała, że miała tam pozostać, aby uczyć się w ramach przygotowań do swojej roli Matki Bożej.

Zgodnie z historią Maryja pozostała w świątyni aż do dwunastego roku, kiedy to została wyznaczona na opiekę Józefa. Zgodnie z tradycją koptyjską jej ojciec Joachim zmarł, gdy Maria miała sześć lat, a jej matka, gdy Mary miała osiem lat. To z tych relacji powstało święto Ofiarowania Maryi.

— wikipedia

CO „MA” CHRZEŚCIJANIN

Być domownikiem Boga to mieć przystęp do Ojca, być blisko Niego, dzięki Chrystusowi – pisze św. Paweł. Myśmymy się do tej Dobréj Nowiny przyzwyczaili albo nas już to nie rusza, ale dla ówczesnych pogan, zwłaszcza Greków, było to coś niewyobrażalnego. Owszem, bogowie może i są, ale raczej nikt nie chciał się z nimi spoufać, bo oni ludzi nie potrzebują.

Abraham Heschel w książce “Prorocy” pisze, że cała starożytność tonęła w mrocznym lęku. Grecka mitologia przerażała całą plejadą najwymyślniejszych potworów, porażała gniewem i zazdrością bogów. Co więcej, nad bogami było jeszcze ślepe i wrogie fatum, bezosobowy los. Człowiek czuł się bezradny, samotny, ponieważ bez względu na to, co by zrobił, pozostawał igraszką tajemniczych sił. Jeśli nie pożarła go Scylla, to wpadł w paszczę Charybdy. “Oświadczenie” oznacza w chrześcijaństwie prawdę, która uwalnia od tego lęku, fałszu i rozpaczy.

Ale “mieć” oznacza również dzielenie się z innymi tym, co się otrzymało. Żaden sługa nie dostał pieniędzy, by je pomnażać dla siebie. Nikt z nas nie został ochrzczony tylko dla siebie. Gdy добро się rozdaje, to się je powiększa. Stąd mowa w przypowieści o nadmiarze. Pierwszemu śladze dodano jeszcze jeden talent, który ostatni śladza zakopał. “Mieć” to chcieć się zaangażować razem z Duchem Świętym w dzieło odnowy świata, w jego nieustanne stwarzanie. Nie wystarczą do tego tylko naturalne dary, zmiana systemów społecznych czy wejście w politykę. Jeśli mam nadzieję, powinienem iść z nią do tych, którzy jej nie mają.

I tutaj właśnie pojawia się kłopot. Dwaj śladzy zapewne ucieszyli się, że pan im tak zaufał i powierzył tyle pieniędzy. I dlatego od razu puścili je w obrót. Ale trzeci śladza, na którym głównie koncentruje się przypowieść, przeraził się tym, co otrzymał. Podobnie wielu dzisiejszych chrześcijan albo nie wie, co “ma”, więc czym tak naprawdę się dzielić... albo jeśli wiedzą, to żyją tak, jakby się chcieli pozbyć tego, co “mają”. A przecież pan daje każdemu “według zdolności”, a nie jak w obozie pracy – ponad siły. Chcą zrzucić z siebie balast chrześcijaństwa. Gdzież tam być światłem dla świata, nie przesadzajmy. I tak błędnie myślą, że Bóg rzuca ich samych na głębokie wody świata, a zapominają, że “mają” Boga w Słowie, w sakramentach, w Kościele i w świecie. Nie modlą się, aby tym głębiej ukryć talent wiary i miłości Boga do nich. Wtedy lęk łatwo zwycięża. Widać go nawet w kościele podczas mszy świętej: byleby za bardzo nie zbliżać się do ołtarza, bo jeszcze Bóg ugryzie i zarazi bakcylem miłości, a potem zmusi do zmiany. A po co sobie robić kłopot...

Dramat współczesnego Kościoła polega na tym, że wielu wierzących zostało wtajemniczonych w rytuał, a nie w misję. Sakramentów udziela się ciągle w nagrodę, a nie jako pomoc w wypełnianiu misji. Zaczyna się już od dzieci pierwszokomunijnych. Potem wielu chrześcijan wprawdzie dobrze wie, co powinni zrobić, ale nie znajdują w sobie siły – przeciwnie słabość. To w sumie nie powinno dziwić, bo słabi jesteśmy, ale czy oprócz niemocys widzimy w sobie coś więcej?

—Dariusz Piórkowski SJ

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Monica Nava
Zofia Adamowicz	Grandson	Gloria Norton
Karen Arandońia	Thomas Guzzo	Ryszard Nowak
Kyle Ardando we hafia	Brooklyn Hamsley	Jerry Nicassio
Rachel Arandońia	Bea Halphide	Andrzej Niedojadło
Andrzejek & Michael Ashline	Todd Hill	Jarrod Pavlak
Avalon Asgari	Tot Hoang	Anthony Palermo
Anna Bagrowska	Dick Hoffman	Elaine Quan
Wiesława Barr	Patricia Hoffman	Benito Ramirez
Jamie Barrett	Stasia Horaczko	Jerry Ramirez
Lois Barta	Howard and Jackie Hoyt	Henryk Ruchel
Pilar Bascope	Andrzej Hulisz	Pat Rune
Barbara Berger	Leonard Jakubas	Tom Runge
Ronald Brozchinsky	Alvyda Janulaiteiene	Tim Ryan
Maureen Broschinsky	Zofia Janczur	Veronica Sequi
Charlotte Frances	Ania Karwan	Debra Shawman
Edward Cacho	Julie & Larry Klementowski	Maria Sowa
Dora Carrillo	Lottie Koziel	Jean Speakman
Jean Carter	Josephine Kudlo	Matt Starbuck
Lilia Cerkaska	Anent L.	Adrienne Swinford
Lila Ciecek	Mary Laning	Teresa Turek
Jan Chudy	Danuta Łabuś	Unborn Children
Bernadine Dateno	Dr. James Larson	Lauren Vairo
Phil Davis	Beverly Marsh	Charlene Web
Anna Dolewski	Amber Matrauga	Carol Weinmann
Joe Doud	Anthony Martinez	Bernadette Westphal
Danuta Drzymuchowska	Antoinette Martinez	Patricia Yochum
Mieczysław Dutkowski	Gail Morganti	Bogusia Zientek
Edmund F. Dzwigalski	Jarosław Musiał	
Erica Furniss	Irene Nielsen	

THE PRESENTATION OF THE BLESSED VIRGIN MARY

is a liturgical feast celebrated on November 21 by the Catholic and Orthodox Churches. The feast is associated with an event recounted not in the New Testament, but in the apocryphal Protoevangelium of James. According to that text, Mary's parents, Joachim and Anne, who had been childless, received a heavenly message that they would have a child. In thanksgiving for the gift of their daughter, they brought her, when still a child, to the Temple in Jerusalem to consecrate her to God. Later versions of the story tell us that Mary was taken to the Temple at around the age of three in fulfillment of a vow. Tradition held that she was to remain there to be educated in preparation for her role as Mother of God.

According to the story, Mary remained in the Temple until her twelfth year, at which point she was assigned to Joseph as guardian. According to Coptic tradition, her father Joachim died when Mary was six years old and her mother when Mary was eight. It is from these accounts that arose the feast of Mary's Presentation.

— wikipedia

DIARY OF ST. FAUSTYNA

“God never violates our free will. It is up to us whether we want to receive God’s grace or not. It is up to us whether we will co-operate with it or waste it” (Diary, 1107).

Sat 11/14 4:00 pm For the intention of the Polish Center Community
 Sun 11/15 9:00 am For the intention of the Polish Center Community
 10:30 am +Bogumiła i +Jan Osiał, +Zofia i +Franciszek Piwcyński
 i rodzeństwo od Beaty i Marka Piwcyńskich
 O zdrowie dla Urszali Gołabek od rodziny Ladzinskich
 +Zyta Grzywacz od przyjaciół
**SOLEMNITY OF OUR LORD JESUS CHRIST
 KING OF THE UNIVERSE**
 Sat 11/21 4:00 pm +Joan Jorgensen from her husband
 Sun 11/22 9:00 am For the intention of the Polish Center Community
 10:30 am Za wszystkich parafian Polskiego Ośrodka

ALL SOULS DAY REMEMBRANCE OFFERING ENVELOPES

November is a month we remember our deceased relatives and friends. Special All Souls Envelopes are available now in the back of the church. The Envelopes with the names of our loved ones will be placed on the altar during each Mass in November.

Miesiąc listopad jest miesiącem pamięci o naszych zmarłych. Koperty na tzw. Wypominki (All Souls' Envelopes) są rozłożone w kościele.

Koperty z imionami naszych zmarłych będą znajdująć się na ołtarzu podczas każdej Mszy świętej w miesiącu listopadzie.

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Monday:	Saint Gertrude the Great
Tuesday:	Saint Elizabeth of Hungary, religious
Wednesday:	Dedication of the Basilicas of Saints Peter and Paul, Apostles
Thursday:	St. Maximus
Friday:	Saint Rafał Kalinowski, Priest
Saturday:	Presentation of the Blessed Virgin Mary

A VOCATION VIEW:

To follow the Lord is to slowly grow in the love of the Lord, practicing small steps of virtue in order to grow to a vibrant faith in Christ—DIVINE WORD MISSIONARIES—SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT 800-553-3321

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First	Second
11/07 & 11/08/2020	\$ 5,563.00 \$ 665.00

We also would like to thank everyone who has donated online!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Thursday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:00 am - 10:30 am

11:30 am - 1:30 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

CORONA VIRUS NEWS

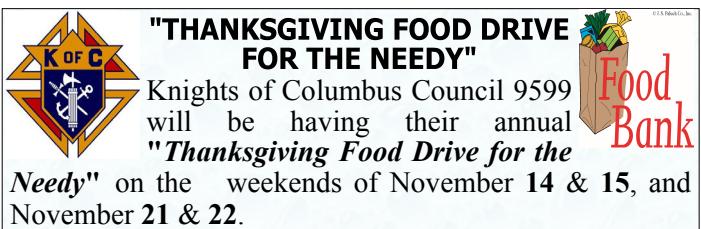
Due to the Corona Virus, Holy Masses will be celebrated with restrictions.

- Those over 65 and/or with underlying health conditions are strongly encouraged to remain at home. We will continue to live stream Mass and post recordings to our YouTube channel. The dispensation from the requirement to attend Sunday Mass remains in place.
- Holy Communion will be distributed as needed.

For those attending Mass:

- Social distancing will be observed outside.
- Families and couple will be able to sit together.
- A face mask will be required. There are no exceptions to this requirement.
- Holy Communion will be distributed after the final blessing.
- Please do not linger or socialize after Mass.
- Chairs and other high touch surfaces will be sanitized after each Mass.
- Safety protocols are in place for restrooms. Please use for emergencies only.
- Masses will be shortened to decrease time together.

We are live-streaming our Center Masses and Services over YouTube. The link is available on the Center homepage at <http://www.polishcenter.org/>

Please make your donation of food again, as you have so generously done in the past to help the underprivileged of Orange County have a great Thanksgiving Day!

Rycerze Kolumba organizują świąteczną zbiórkę jedzenia dla ubogich 14, 15, 21 i 22 listopada. Prosimy o przyniesienie jedzenia dla potrzebujących.

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnept@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:00 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass